

't Is middernacht en in den hof

- 1 't Is middernacht en in den hof,
Buigt, tot den dood bedroefd, in 't stof
De Levensvorst; in Zijn gebeên
Doorworstelt Hij Zijn strijd alleen.
- 2 't Is middernacht, maar hoe Hij lijd',
Zijn jong'ren slapen bij dien strijd;
En missen, afgemat in rouw,
De aanblik op des Meesters trouw.
- 3 't Is middernacht, maar Jezus waakt,
En 't zielelijden, dat Hij smaakt,
Bant uit Zijn hart de bede niet:
"Mijn Vader, dat Uw wil geschied".
- 4 't Is middernacht, en 't Vaderhart
sterkt en verstaat den Man van smart,
Die 't eenig lijden, dat Hij torst
Ten eind doorstrijdt als Levensvorst.

Als ik in gedachten sta

- 1 Als ik in gedachten sta
bij het kruis van Golgotha,
als ik hoor wat Jezus sprak,
voor Zijn oog aan 't kruishout brak,
- 2 Hoe daar allereerst Zijn mond
troost voor vriend en moeder vond,
weet ik: "Hij vergeet ons niet,
schoon Hij stervend ons verliet."

- 3 Hoor ik dan, hoe Jezus bad
voor wie Hem gekruisigd had,
weet ik: "Bij de Heiland is
ook voor mij vergiffenis."
- 4 Zie ik, hoe gena ontving,
die met Hem aan 't kruishout hing,
dan bid ik aan Hem gelijk,
"Heer, gedenk mij in Uw rijk!"
- 5 Hoor ik, hoe Hij klaagde, dat
Hem Zijn God verlaten had,
'k weet dan, ik ben nooit alleen;
God is altijd om mij heen.
- 6 Hoor ik, hoe Hij riep: "Mij dorst!"
dan roep ik: "O Levensvorst,
U nam zelf de bitt're dronk,
die aan ons verzoening schonk!"
- 7 Op Zijn kreet: "Het is volbracht,"
antwoordt mijn aanbidding zacht:
"Jezus, ook voor mij verwierf
U verlossing, toen U stierf."
- 8 Hoor ik, hoe het laatst van al
Hij Zijn geest aan God beval,
dan weet ik mijn geest en lot
in de handen van mijn God.

Lam Gods dat zo onschuldig

- 1 Lam Gods, dat zo onschuldig,
zo moedig en geduldig,
aan 't schand'lijk kruishout lijdt,
verdienen niet mijn zonden
die striemen en die wonden?
Ik weet, dat Gij onschuldig zijt!

- 2 Niet Gij, nee ik moest sterven
en 's Vaders liefde derven
in eindeloze pijn!
Maar in Uw mededogen
sloeg Gij op mij Uw ogen
en wilde mijn Verlosser zijn.

- 3 Dat ik U dankbaar nader,
o Voorspraak bij de Vader.
Wat is Uw liefde groot!
Gij wilde mij hergeven
het eeuwig, hemels leven,
en stierf daarom die wrede dood.

- 4 O Godslam, nooit volprezen,
leer mij de zonde vrezen,
waarvoor Gij stierf aan 't kruis!
Deel mij Uw grote vrede,
deel mij Uw hemel mede
en leid mij eens in 't Vaderhuis.